

Sygn. akt IV CSK 572/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku T. K.
przy uczestnictwie M. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 17 kwietnia 2014 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę
1 800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Skarżąca uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oczywistą jej zasadnością, w szczególności ze względu na naruszenie przez sąd drugiej instancji art. 686 i 657 § 3 k.p.c. oraz art. 207 i 5 k.c., a także występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

- czy zachowuje obecnie doniosłość uchwała pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1969 r., III CZP 12/69,
- czy dopuszczalne jest stosowanie w postępowaniu o podział majątku wspólnego art. 383 k.p.c.,
- czy dopuszczalne jest przeprowadzenia przez sąd na podstawie art. 212 k.p.c. z urzędu dowodu na okoliczności związane z poniesieniem kosztów uzyskania pożytków.

Tak umotywowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienia wskazane we wniosku skarżącej niewątpliwie nie spełniają tych wymagań.

Nie jest w sprawie spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym tej przesłanki, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna

jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z powołanych w skardze przepisów.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł stosownie do art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 7 ust. 1 pkt 10 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461).